

Spm. nr. S 742

13) Til udenrigsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

»Hvad er udenrigsministerens kommentar til oplysninger fra Transparency International om, at Bulgarien i korruptionsniveau nu rangordnes med Colombia, og mener udenrigsministeren ikke, at det bør have konsekvenser for beslutningen om landets optagelse i EU, når det ledende bulgarske bureau, EBMD, i en meningsundersøgelse fra januar 2006 har konkluderet, at 60 pct. af de bulgarske embedsmænd selv siger, at korruption repræsenterer et væsentligt aspekt af deres arbejde, og 37 pct. siger, at korruption er et direkte problem i en eller anden grad, mens de tilsvarende tal i 2000 var 48 pct. og 39 pct.«

Morten Messerschmidt (DF):

Nu sagde udenrigsministeren i sit just overståede svar, at Dansk Folkeparti ønsker, at EU skal stoppe. Jamen EU er jo stoppet, forfatningen, som udenrigsministeren havde ønsket gennemført, er jo brudt sammen. Befolkningerne har sagt nej tak til den føderale model, som udenrigsministeren og hans venner ønsker for Europa. Så Europa udvikler sig i øjeblikket i den retning, som Dansk Folkeparti har tænkt sig, og derfor ville det jo også være naturligt, om udenrigsministeren lyttede til det, som befolkningerne vil, når det kommer til Tyrkiet – og altså også når det kommer til spørgsmålet om Bulgarien og Rumænien, som så er temaet for det andet spørgsmål her.

Det er sådan, at vi i sidste uge fik at vide, at med hensyn til korruptionsniveau ligger Bulgarien på samme niveau som Colombia. Det siger jo altså noget om, hvad det er for nogle lande, vi er ved at optage, at Bulgarien i indekseringen af korruptionsniveau ligger på samme niveau som Colombia.

Når nu udenrigsministeren tænker på, hvor stor en omfordelingsmekanisme EU er med penge ud og ind af forskellige konti, fonde og andre steder, ser udenrigsministeren ikke et rædsels-scenario foran sig, ved at vi nu skal til at håndtere en administration, som altså bliver sammenlignet med den administration, man kender fra Colombia?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Spørgsmålet, i hvert fald i den skriftlige formulering, var, om det, at der var korruption i lan-

det, skulle have konsekvenser for, om Bulgarien kunne blive medlem af EU.

Vi havde anden behandling i Folketinget i går, og der havde vi præcis den samme drøftelse, som vi har i dag. Ved den anden behandling viste det sig jo, at Dansk Folkeparti vil undlade at stemme i spørgsmålet om Bulgariens medlemskab, og at alle andre, minus de seks fra Enhedslisten, vil stemme for. Så beslutningen om, at Bulgarien kan blive medlem, er jo stort set taget af Folketinget.

Den er jo taget, selv om vi godt ved, at der er korruption i landet, og at korruptionen er fuldstændig uacceptabel. Det ved Kommissionen også godt, det ved vi alle sammen. Bulgarien ved det også, og Bulgarien har sat en masse ting i gang for at stoppe korruptionen, og Kommissionen vil holde øje med, at den bliver stoppet.

Jeg kan nævne, at den bulgarske regering er i fuld gang med det nødvendige arbejde. Man er kommet med udkast til forfatningsændringer, der skal sikre retsvæsenets uafhængighed og pålidelighed, man har lavet specielle indsatser mod korruption på højt niveau, og vi kan fra EU's side aktivere sikkerhedsklausulerne, hvis Bulgarien ikke lever op til de fastsatte målepinde, hvad angår bekæmpelse af korruption. For selvfølgelig kan vi da ikke have et land med dyb korruption. Men det ved de godt, og de arbejder også på det, og det er et af de områder, hvor der kommer særlige overgangsordninger og opmærksomhed. For vi kan ikke være tjent med det, og de kan ikke være tjent med det.

Morten Messerschmidt (DF):

Jo, men vil det ikke være naturligt, at man først optager et land i EU, når det er nået i mål? Det virker da besynderligt, at man tager til takke med, at et land er på vej i målet.

KL 15.40

Det svarer jo til, at udenrigsministeren, hvis han vil købe en ny bil, går ned hos forhandleren, køber bilen, og så først efterfølgende sender sit budget ind til sin bankrådgiver for at finde ud af, om han rent faktisk har råd til bilen. Sådan er jeg overbevist om at en hæderlig og retskaffen mand som udenrigsministeren ikke ville håndtere hverken sit privatliv eller sit offentlige embede.

Derfor kan jeg ikke forstå, at man tager til takke med svaret om, at de to lande er på vej, og at man håber, at de når i mål på et eller andet tidspunkt ude i en ikke helt defineret fremtid.